

S'Arenal de Mallorca

S'Arenal de Mallorca
Buletí informatiu del poble
de S'Arenal, del terme de
Llucmajor, el de Marratxí i
la part rural del terme de
Ciutat de Mallorca.
Edita Associació de Veïnats
Son Sunyer
DIRECTOR
Mateu Joan i Florit
IMPRIMEIX
Imprenta Atlante
DEPOSIT LEGAL
PM 473-80
Publicitat i subscripcions
Camí Canteres 132
Telefon 265005 S'Arenal.

BULLETI INFORMATIU N.º 43

15 DE GENER DE 1984

PREU 50 PTES.

ELS REIS A S'ARENAL

La Sagrada Família dins la Cova.

Els Reis Màgics passaren
per la Plaça Major del Riu
Centre a les Meravelles.
Repartiren 420 regals en-
tre els fills dels empleats
i els fills dels clients de
la cadena d'hotels Riu.

El Rei Herodes va voler
estar present a la seva
anual a la Porciúncula de
S'Arenal.

REPORTATGES FOTOGRÀFICS

FESTES, BATETJOS, PRIMERES COMUNIONS, NOCES...

PODEU COMPRAR CÒPIES DE LES
FOTOGRAFIES D'AQUEST PERIÒDIC

ES UN SERVICI MÉS DE

S'Arenal
de Mallorca
TEL. 265005

CARTES

CONTRA FELIX PONS

Senyor Director:

Li agrairia la publicació d'aquesta carta al seu diari.

Sense cap dubte els ciutadans d'aquest país hem perdut ja la capacitat d'astorament davant les actituds dels nostres polítics, no així la d'indignació.

A la darrera sessió plenària del Consell Insular, a la proposta presentada pel grup nacionalista PSM sobre la conveniència que els mallorquins que vulguin realitzar el servei militar ho puguin fer a Mallorca, el senyor Félix Pons aixecà la veu per denunciar semblant proposta com a "abertzale", inculcant a qui la votassin de frívols, simplistes i irresponsables.

Enhorabona, senyor Félix.

Aquest mateix senyor, fa uns mesos tractava, sense cap esment, de ximbombes a un grup de mestres i pares d'una escola de Ciutat que fa l'ensenyament en la nostra llengua i que havien anat a demar-li re-

colzament cara a una subvenció per el centre; amb actituds com aquestes ens va desvelant quina és l'autèntica ideologia que corre per les seves venes.

No puc deixar de preguntar-me si semblants actituds i pensaments sobre allò que ha de ser la defensa de la nostra terra, cultura i llengua els hem d'imputar exclusivament al Sr. Félix Pons o si són també compartides pel grup polític que representa, el PSOE.

De tota manera em sembla prou trist que aquest fou i continui essent l'alternativa a la Presidència del nostre Govern autònom.

L'alternativa del canvi.

MIQUEL MONSERRAT

QUÈ ÉS L'AMOR?

Impacientment voldries saber-ho tot del que és l'amor i constantment sollicites una resposta, impossible de donar, com si l'amor es pogués satisfer amb una resposta.

L'amor pot ser la teva mirada, que esdevé més intensa, i la llum de la qual sorgeix

de les dues estrelles dels teus ulls.

L'amor és una llàgrima, perla d'òpal, que brilla sobre les galtes enfebrides.

L'amor és el tremolar dels teus llavis pel pensament d'aquell petó que s'espera i que triga a venir perquè s'omple de tendresa...

L'amor és la màgia d'aquesta paraula que em ve de tu, ja que sols tu en coneixes el secret i saps dir-la.

L'amor són aquests silencis al fons dels quals culls esperança d'un demà que serà o no serà...

L'amor és la teva fràgil presència de la teva absència de demà...

L'amor és el somni que uneix nostres desitjos sovint sense assolir-los, però que cada nit ens acosten més a un demà millor...

L'amor és el meu desig de tu, la meua espera de tu, la meua comunió fervent de ton cos i ànima...

L'amor és: tanca els teus ulls... obrint el teu cor... ets tu! Mercè Clavell d'Arañó

LA LLENGUA COM A COMBAT

La llengua pròpia és un dels trets més característics i vistosos d'una comunitat. No és un element absolutament necessari ni suficient en l'existència

d'una nació, però quan hi és mostra d'una manera directa i evident la diferència amb els altres països. És una realitat, i com a tal innegable.

Es per això que d'ençà que els espanyols (i els francesos) ocupen els Països Catalans, una de les fites que han perseguit d'una manera persistent i per tots els mitjans és l'anihilació del nostre idioma. Evidentment, dins el marc més ampli d'anihilació de tota consciència nacional de la població sotmesa. No cal citar cap exemple, car tothom n'és conscient, per poca memòria, informació i objectivitat que tingui.

Es per això també que els catalans, i particularment els nuclis resistents més conscients, n'han fet una bandera de lluita contra l'opressor, convengués que la pèrdua de la llengua pròpia crearia un procés irreversible que ens portaria cap a l'assimilació completa i definitiva.

Amb el franquisme s'arribà a unes cotes de violència molt altes contra tot allò que fos català. S'havien proposat esborrar el nostre idioma del mapa d'una vegada per sempre; aquesta operació era la peça clau de la solució espanyola que anomenaven «problema català». Surtosament el poble català va donar mostra de la seva fermesa i reeixí a conservar l'idioma, encara que el conjunt del país no ha sortit gaire ben parat d'aquest enfrontament: avui dia hi ha més d'un terç de la població que no el parla i gran part no l'escriu ni el llegeix. Si bé actualment la repressió no és tan dura, continua a ser-hi. Els obstacles que posa el govern de Madrid a normalitzar-lo són nombrosos, i alhora no es limiten a això sinó que continuen portant una política d'atac sistemàtic.

On aquesta actitud és més ferotge és al País Valencià, on s'arriba a unes cotes d'irracionalitat i bestiesa realment increïbles. S'ha de continuar lluitant com sempre, intentar guanyar terreny a l'enemic, que malgrat que canviï de careta és sempre el mateix. N'hi ha que creuen que amb l'autonomia s'ha aturat el procés de suplantació de la cultura catalana per una altra d'estrangera. Van ben equivocats. El conjunt dels mitjans de comunicació al servei de la nostra cultura continua essent molt inferior als de la castellana, dins el nostre propi territori nacional!

A vegades sembla que estem tan acostumats que ens trepitgem que quan ens deixen respirar una mica ens pensem que ja som lliures. No ens enganyem pas; continuem tenint la bota a sobre. Jordi Ponts (Zaventem, Estat belga).

CATALUÑA, TERRA DE TOTS ELS QUE PARLAN CATALÀ

He anat llegint aquesta controvertida entre l'amic Garriga Trullols i el senyor Josep M. Ainaud, a qui aprecio molt, i

hi voldria aportar un punt de vista des de comarques.

Primer que tot, he de dir que, tristament, el senyor Ainaud té raó; quan nosaltres parlem de Catalunya, ho fem referint-nos exclusivament a la Catalunya estricta, i així ho han fet també els nostres historiadors.

Ara bé, els catalans no som tres-cents milions i no hauríem de restar. Ens caldria que ho fèssim tal com ho interpreta en Garriga Trullols, encara que dissortadament no ho fem. Catalunya caldria que fos tot el territori on es parla català, que nosaltres tinguéssim aquesta idea de Catalunya i que sempre ho expresséssim així i només així. Que Catalunya, la terra dels qui parlen català, els qui són catalans, és de Salses a Guardamar i de Fraga fins a Maó.

Perquè, si no, em direu quina diferència hi ha entre la gent de Sant Carles de la Ràpita i la de Vinaròs, per exemple? Tots són la mateixa gent, que parlen la mateixa llengua, amb la mateixa forma dialectal; per què els hem de diferenciar?

EL TINGLADO CASTELLANISTA

Sr. Director:

Li prec que publiqui aquest escrit de resposta a una carta firmada per R. Rosselló que publicà a s'Ultima Hora de dia 14-12-83.

El senyor Rosselló començava tractant-me, de "catalanista acèrrim". Naturalment, hauria de sebre jo què enten aquest senyor per "catalanista" per sebre si li he de donar sa raó o li he de dir que no en té.

També deia que jo havia tractat de gent desinformada o gent encaparrada a sa gent que considera que així com xerram a Balears té categoria de llengua, i això és mentida: sempre he pensat i he dit que lo que jo xerr és una llengua tan digna i de tanta categoria com lo que pugui xerrar qualsevol altra persona del món. A continuació me donava sa raó referent a que ses maneres de xerrar de balears, valencians i catalans formen part d'un mateix idioma (a s'escrit meu, que el senyor Rosselló citava, no hi havia defensat ho altra cosa...). Afegeia ell, això sí, que aquest idioma comú s'ha de dir llemosí en lloc de dir-se català. Pens que sa qüestió des nom és de manco importància que sa de sa comunitat d'idioma (enc que això de llemosí està prou aclarit d'on prevé i, científicament, a hores d'ara no es pot mantenir).

Deia llavor el senyor

Rosselló: "Aquest bon senyor Bonet pareix que encara no se n'ha donat compte d'es tinglado que hi ha armat amb això de imposar es català a Mallorca, Balears". Efectivament, he de dir que des "tinglado" que més m'he temut, i ja fa molts d'anys, és des que hi ha armat per imposar es castellà a Mallorca: ses escoles, sa radio, sa televisió, ses guarderies, es cartells de ses botigues, etc., casi totalment en castellà; ses idees que han conseguit aficar-nos: de que quan hi ha present qualcú que xerra en castellà hem de xerrar en castellà, que lo contrari és de mala educació (com si sa nostra llengua fos ofensiva), o que lo hem de xerrar en castellà perquè sino no mos enten (com si es castellano-parlants fossin incapaces d'aprendre es mallorquí), o que, com que ja mos havien posat ses escoles en castellà, es pares havien de xerrar en castellà amb sos seus fills perquè així no tenguessin problemes en anar-hi (posau-hi es comentari que volgueu), i ara, darrerament, que a força d'endossar-nos es castellà de tantes maneres han arribat a conseguir que no mos fos massa estern, mos volen fer creure que es castellà tam-

bé és sa nostra llengua, que som bilingües per naturalesa (dins es procés de colonització aquesta és sa passa prèvia a sa substitució definitiva a fer que es mallorquí desapareixi des mapa).

No sé si an el senyor Rosselló li ha passat per alt tot això, si encara diu "poal des fems" com jo mateix o ja ha passat a dir "cubo de basura", si procura xerrar en mallorquí. Lo que si sé i li diré, ja que ell s'ho demanava, és que jo no xup de cap "cuento" (ell, no ho sé, però no acab d'entendre perquè, si va de bona voluntat, va dir que jo havia dit una cosa a uns, sabent ell cert que ho havia dit a uns altres).

Atentament el saluda,

J. BONET

TELEFONS UTILS A S'ARENAL

A LA PART DE CIUTAT

Ajuntament... 227744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13,30 i 15,00)...

..... 227643-227644

Bombers..... 281250

..... 290017

Residència de l'assegurança social... 289100

Creu roja de Ca'n Pastilla..... 264040.

Polícia Nacional... 091

Polícia Municipal... 092

Polícia Municipal de s'Arenal..... 267654

Serveis mèdics.490011

La Porciúncula 260002

Ràdio Taxi 255440.

A LA PART DE LLUCMAJOR

Ajuntament... 660050

Oficina de s'Arenal...

..... 264071

Bombers..... 660756

Polícia Municipal.....

..... 661767

Guardia Civil... 264121

Ràdio Taxi... 263080

Parròquia... 263265

Club Tots Junts.....

..... 265538

Associació de Veïnats...

..... 265005

Grues Sampil...264193

Subscriu-te a S'Arenal de Mallorca

BUTLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.....

Carrer.....

Població..... Tel.....

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 600 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc..... Suc.....

Compte n.º..... Titular.....

☐ Comptat..... Firma.....

Ompliu aquesta targa i enviau-la al Camí Canteres, 132, s'Arenal.

CARTES

PERILL EN EL COLL D'EN REBASSA

Sr. Director:

Vaig regularment al Hipermarcat Continente i en repetides ocasions m'ha sabut greu els embussos produïts tant en la desviació de la carretera al sortir del Coll, com a la sortida del recinte de l'esmentat establiment, on és im-

possible creuar l'asfalt ja que la carretera o bifurcació per a la sortida és certament conflictiva, de gran intensitat de tràfic i on, de veres, no passa cap dia sense l'accident de rigor.

Accidents de tràfic d'absoluta necessitat. I m'explicaré. Aquí han fallat les autoritats encarregades del tràfic, que no ha previst unes vies segures per donar abast a un tràfic de varis milers de cotxes que a diari van a aquest hipermercat.

En les hores de la nit, la situació es fa encara més perillosa. Convit des d'ara a que els tècnics corresponents —que crec que n'hi haurà— vagin a aquest lloc i estudiïn sobre el terreny les possibles solucions.

Insisteixen en que el perill comença en la desviació de Cardenal Rosell fins el laberint de l'autopista i acesos a Continente.

MAGDALENA A. AMENGUAL

Cesáreo Rodríguez Aguilera, president de l'Audiència Es podrà parlar en català als tribunals de tot Catalunya

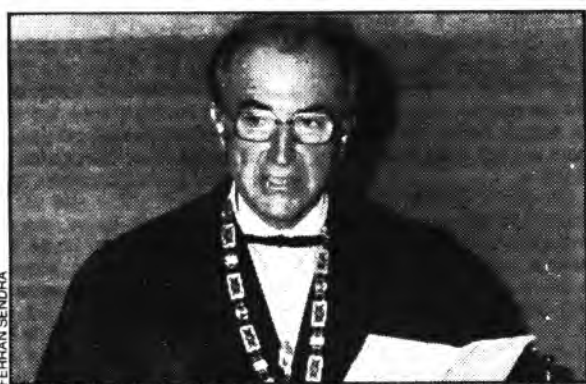
«Qui viu aquí té el deure d'entendre la llengua»

Barcelona.— Qui decideix de viure a Catalunya té «el deure ètic o sociològic» de conèixer el català, si més no de manera passiva. Així ho ha assegurat el president de l'Audiència Territorial de Catalunya, Cesáreo Rodríguez Aguilera.

En una separata de la «Revista Jurídica de Catalunya» que acaba de publicar la direcció general de Política Lingüística de la Generalitat, Cesáreo Rodríguez Aguilera estudia la situació de la llengua catalana en l'administració de justícia. Hi anuncia que a l'Audiència Territorial de Catalunya s'establirà quan sigui l'hora, amb caire oficial, una oficina d'interpretació i traducció castellano-catalanes.

La ponència del president de l'Audiència Territorial de Catalunya havia estat presentada a les jornades sobre l'administració de justícia a Catalunya que es van celebrar a Montserrat el juny passat. Ara, en forma d'opuscle, ha estat divulgada pel departament de Cultura de la Generalitat.

Quan hi havia el règim anterior, el fet de parlar en català al jutge era castigat com un delictes de desacatament, del qual havia estat acusat entre d'altres Jordi

Cesáreo Rodríguez Aguilera, president de l'Audiència Territorial de Catalunya

Carbonell, ex-director de la Gran Enciclopèdia Catalana i actual president de Nacionalistes d'Esquerra. Amb una anàlisi detallada dels textos legals vigents, Rodríguez Aguilera conclou que la cooficialitat implica el reconeixement de la igualtat en l'ús del català i el castellà.

En els procediments legals que hagin de sortir de Catalunya caldrà afegir-hi una traducció dels textos, si són en català. Si no n'han de sortir, s'hi podrà emprar el català o el castellà, indistintament. En els actes de vista, els jutges i els presidents dels tribunals han d'exposar als lletrats la

situació pròpia o la dels membres del tribunal a fi que tinguin en llur informe la llengua que vulguin, amb interès i sense.

Al registre civil, els llibres i les certificacions, en la part impresa, han de redactar-se en les dues llengües oficials. Rodríguez Aguilera, que anteriorment havia presidit l'Audiència Territorial de les Balears, considera que el català, com a llengua de Catalunya, ha d'arribar a ser conegut, després d'un període prudencial, per tots els ciutadans de la comunitat autònoma, independentment de la llengua que emprin habitualment.

RETALLS DE PREMSA REFERENTS AL NOSTRE COL. LABORADOR ADOLFO DE VILLARROIA

Oportunament donarem la notícia (S'Arenal de Mallorca, no. 38) amb el següent comentari al peu de la foto: «El nostre col·laborador habitual, Adolfo de Villarroia, té altres aficions que ens tenia amagades. El passat divendres dia 21 se va presentar sota pseudònim al concurs LA FAMA A TRAVÉS DEL FORO DE MALLORCA i aquesta és la crítica que transcrivim del diari «Última Hora»: Dom Granados, en cançó melòdica, la sorpresa de la noche y también la máxima puntuación de la gala; se perfila como uno de los favoritos...»

Doncs bé, es va complir el vaticini. DOM GRANADOS, el nostre col·laborador Fra Adolfo de Villarroia, després de diferents eliminatòries al llarg dels mesos d'octubre, novembre i desembre, es va col·locar entre els cinc finalistes de la Nit de Nadal i, amb mil quatre punts —la que va guanyar n'obtingué mil doscents i tants— aconseguí Copa de Classificat. ¡Llàstima que se celebrà la finalíssima en Nit tan assenyada, puix que Adolfo va cantar per a un públic totalment estrany, ja que els seus admiradors hagueren de quedar-se a celebrar les Matines de Nadal i era el públic que donava els vots del triomf!

Però lo que sí va aconseguir DOM GRANADOS fou el despertar l'interès de la Premsa de la nostra illa. I en això ha estat el gran vencedor del CONCURS LA FAMA A TRAVÉS DEL FORO DE MALLORCA. Transcrivim les paraules que posaren d'ell els nostres col·legues ÚLTIMA HORA i BALEARES.

«HOMENAJE DE UN EMIGRANTE. Todos los temas son válidos para servir de inspiración en la composición de una canción. Mallorca, sus gentes, su geografía, sus costumbres, sus tradiciones, siguen siendo fuente de inspiración, muy rica por cierto, de letrados de muy diversa índole. El último ejemplo es el de Adolfo de Villarroia, Dom Granados en el mundo de la canción, quien, desde su condición

de emigrante peninsular, homenajeará la hospitalidad de la isla en la final del concurso «La Fama» como aspirante al primer premio en el capítulo de canción melódica. El texto del sentido homenaje reza así:

«Yo no he nacido en la isla, provengo de otra tierra, por mares de esperanza y cielos de promesas. Yo no he nacido en la isla, mi madre es tierra austera, y llevo a la abundancia de gente y de empresas.

Amante de trabajo, en busca de riqueza, conozco a más paisanos, me baño en las caletas... Yo no soy mallorquín, pero aprendo a decir «¡qué bona es Sa Roqueta!»

Yo vine de emigrante y hoy tengo patria nueva, enclave de culturas, de razas y creencias. Yo vine de emigrante, con miedo y tristeza, y encuentro otros hogares: Mallorca es ya «ca meva» (Última Hora, 24-XII-83; pág. 23).

I el BALEARES, en la seva darrera pàgina que comparteix amb l'artista universalment famós VIERA, li dedica per la ploma del prestigiós i admirat JOAN PLA paràgrafs com els següents, il·lustrats amb la foto que incloen:

«Con Dom Granados y con Viera UN «BELEN» MUY PARTICULAR... En un lugar de tragos y buen yantar, donde Suárez celebró su «última cena», lugar llamado, para bien de viandantes y contribuyentes, el «Foro de Mallorca», se habría de levantar un gran festejo, patrocinado por «Antena 3-Última Hora», con la cooperación del equipo de «Nueva Radio»... Entre los Antonio

de Córdoba y Benjamín Habichuela, Inma y Salsa Picante, descubriríamos a Dom Granados, cuya popularidad es ya sobrada y eminentemente en los pagos turístico-frailunos del Arenal y de la Porciúncula, respectivamente.

Dom Granados, para este humilde paria de la pluma cotidiana, es un excelente artista, cantautor y fraile por el mismo precio, clerical y matrimonio por un mismo evento de conciencia y, sobre todo, humano a carta cabal.

Pues bien, Dom Granados, al que conocen los frailes de la Porciúncula y los destinatarios de su felicitación navideña por Fray Adolfo de Villarroia, ha compuesto otra canción, espléndida, en la que, tras reconocer que es forastero en Mallorca, confiesa y declara el amor del emigrante bien parido, que sabe decir —y lo dice cantando, al son de una brava melodía— «¡qué bona es Sa Roqueta!».

Nunca hubo de hallar el periodista mejor y más significativo personaje para celebrar la Navidad. Dom Granados, cuando canta esta canción del emigrante en Mallorca, del forastero enraizado en esta tierra, nos está cantando las verdades más sutiles de la Navidad; es decir, las verdades de aquellos que, como Jesús, nacen y renacen en tierra extraña...

Agradezco a Dom Granados su buena canción de esperanzas y bons Nalds... (BALEARES, 25-XIII-83, contraportada).

Per la nostra banda sols ens resta donar-li l'enhorabona i l'endavant. Ja ens tendrà informats d'altres novetats.

MUSIC BAR BRASILIA

Banquets de batetjos, noces, primeres comunions, festes socials...

Cada vespre, música de guitarra a carrec de Manuel i Ferrand.

Avinguda Bartomeu Riutort, entre els Belnearis 1 i 2 de Ca'n Pastilla.

Telefons 260119 - 264563.

Joieria-Rellotgeria
CHISUN
Tel. 269815

BAR-RESTAURANT ANDREU
Grua, 8 - Tel. 261073
Ca'n Pastilla

BAR BARA

Son Ferriol

Bar Restaurant CA'N CARRIO
Sa Cabaneta

MI MUEBLE

MOBLES AUXILIARS
Amoblement infantil-jovenil
Mòduls i estanteries per a Saló-Menjador
Murals amb mirall per a entradetes
Conjunts per a Sales d'estar
Tresillos, raco neres i sofàs llit-niu

Carrer Exercit Espanyol, 7
Telèfon 261629
S'Arenal de Mallorca

BAR-RESTAURANT ES CONTROL
Carretera de Manacor SANT JORDI

Trampes
Rebaixes de gener
Els millors esta-
bliments en pan-
talons i camisses.
Carrer Historia-
dor Diego Zafortez, 49
Avinguda Nacio-
nal, cantonada,
Joaquín Verda-
guer.
S'Arenal de Ma-
llorca.

Saló de
bellesa i
perruqueria
MAKA
Depilació;
Pedicura
Netetja de
cutis, Pentinats
C/. Botànic
Bianor, 29
Tel. 260756
S'ARENAL

MIERCOLES
CERRADO

Ca'n Felip

CUINA MALLORQUINA

☎ 26 55 75

C/. NEIRA, 13
SANT JORDI (Mallorca)

Perruqueria per a senyores
MARIA DELS ANGELS
Carrer de Bartomeu Calafell, 5

Tel. 266057
S'Arenal de Mallorca

Perruqueria per a dones i homes

INTER

Carrer Pare Bartomeu Salvà
(Devora La Porciúncula)

Telèfon 268611
S'Arenal de Mallorca.

PUNT I COMA - Avinguda del Cid, 94 - SON FERRIOL

DINS EL TERME DE CIUTAT HI HA CINQUANTA VUIT ESTABLITS IL.LEGALS

CINC D'ELLS HAN ESTAT AUTORITZAT DARRERAMENT

1.— Camí de ses Cases Noves i Camí de Son Magraner, Son Espanyol. Denunciat en informes números 183532 de fetxes 11-10-76 i 3-12-76.

2.— Ca'n Frissa-S'Hos-talot, Camí vell de Sineu. Denunciat en informe no. 736 de 28-5-76 i 1000 de 19-6-79.

3.— Camí 140 i Torrent Gros (carrer Santiago) denunciat amb data de 13-4-76.

4.— Son Verí de Baix, Camí Vell de Sineu i Carretera de Manacor. Denunciat en informe 1252 amb data de 14-10-75.

5.— Camí des Destre, envoltant la carretera de Soller. Denunciant amb data 7-10-76.

6.— Ca'n Pou, Sant Jordi. Denunciat en informe 267268 amb data de 27-2-76.

7.— Son Sunyer, Carretera de Lluçmajor i Camí de Sa Siquia. Denunciat i posteriorment AUTORITZAT.

8.— Es Prat, Camí de Sa Siquia. Denunciat informes números 732-995

amb dates de 1-4-78 i 11-5-78.

9.— Ca Ses Lluïsses, Carrer Llarg, Son Espanyol. Denunciat en informes no. 957 data 15-5-79.

10.— Sa Vinya de'n Fonoll. Camí Son Palou amb accés per la Carretera Vella de Sineu, K. 1'8. Denunciat en informe no. 1158 de 31-3-79.

11.— S'Olivaret, Camí 140 i Torrent Gros, de vora el Viver Municipal. Denunciat en informe no. 511 de data 14-3-79.

12.— Son Pax Vell, Carretera de Soller km. 4'5. Denunciat en informe no. 589 de 26-12-78.

14.— Ca'n Membre, Sa Creu Vermella. Denunciat en informe 1520 de fetxa 12-1-76.

15.— Camí Son Magraner o d'Es Pou, Son Espanyol. Denunciat en informe no. 1355 data 7-10-76.

16.— Torre Rodona, Ca'n Pastilla.

17.— Camí 140 (bis) i Torrent Gros, Carrer Cadenà. Denunciat en informe no. 485 de data 4-6-76.

18.— So N'Apau, Camí 140 i Carretera de Soller km. 7'3. Denunciat en informe 1915 amb data 19-9-79.

19.— Camí des Clot, Carrer Forat, Camí 140 i Torrent Gros. Denunciat

30.— Ca'n Tauler, Camí Vell de Sineu Km. 8'900. Denunciat en informe no. 1832 de 10-10-80.

31.— So N'Olivet, Camí de So N'Olivaret. Denunciat i posteriorment AUTORITZAT.

32.— Sa Torre. Carretera de Soller. Denunciat informe 1044 de 1980.

33.— Secar de Son Sardina. Carretera de Soller i Monsenyor Mairata. Denunciat en informe 2082 de 31-10-80.

34.— Son Pons dels Ullastres, Carretera de Soller, Son Sardina. Denunciat en informe no. 2082 de 31-10-80.

35.— S'Aranjassa. Denunciat i posteriorment AUTORITZAT.

36.— Ca'n Tamorer, Carrer Verd Son Sardina. Denunciat en informe no. 802 de 23-4-81.

37.— Son Pons Nou, Carretera de Soller Son Sardina. Denunciat en informe 2086 de 23-11-71.

38.— Ca'n Butxaca, Camí de Ca'n Peixet i Camí dels Establidors, S'Aranjassa. Denunciat en informe 2186 d'11-12-81.

39.— Son Prunes, devora Sa Creu Vermella. Denunciat informe no. 2245 data 11-12-81.

40.— Sa Tanca de So N'Orlandis, Camí de So N'Ametler. Denunciat en informe 1661 de 6-10-82.

41.— Son Llinàs, Carretera Vella de Sineu km. 2'4. Denunciat en informe 1954 de 2-12-82.

42.— Son Mora, Sa Creu Vermella. Denunciat informe 550 de 27-4-83.

43.— Son Brunet, Avinguda del Cid, Camí de So N'Ametler, Camí Vell de Sineu km. 7. Denunciat en informe 1886 i data 19-9-79.

20.— Camí de's Moliners i Camí de Son Roca aprop del Camí Vell de Sineu. Denunciat en informes no. 2070 de fetxa 19-10-79.

21.— Ca'n Quintana,

devora el Carrer Llarg, So N'Espanyol. Denunciat en informe no. 2482 de 19-12-79.

22.— Ca'n Valent. Camí dels Establidors amb entrada pel Camí Vell de Sineu. Denunciat en informe no. 2237 de fetxa 19-11-79.

23.— Ca's Tamborer, prolongació del Camí de Son Fangos al Pillarí. Denunciat en informe 2141 de 30-10-79.

24.— Les Palmeres, Camí Ca's Correu devora la Carretera de Manacor. Denunciat en informe no. 27 de 10-1-74.

25.— Hortet de Ca'n Silis o Es Pinaret, Camí Vell de Sineu km. 7. Denunciat en informe no. 27 de 10-1-74.

26.— Bellavista, S'ARENAL

27.— L'Amo Arnau, Camí 142 Casa Blanca. Denunciat i posteriorment AUTORITZAT.

28.— Son Genovés, Camí Vell de Sineu i Terme de Marratxí. Denunciat en

informe 2243 de 10-11-80.

29.— Son Gual, Carretera de Manacor. Denunciat i posteriorment AUTORITZAT.

de Sineu. Denunciat informe 840 de 23-6-83.

44.— Ca'n Bibiloni. Carretera de Soller devora Son Reus. Denunciat informe 1182 del 28-9-83.

Hi ha 14 establits més dins el terme de Ciutat que no esmentam per estar fora de l'àmbit d'aquest període, en total, 58 establits il·legals, tots els controlats per Cort.

Segons En Jaume Carbonero, Regidor d'Urbanisme de l'Ajuntament de Ciutat, se cercarà una solució a cada un d'aquests establits, de fet molts d'ells són contemplats a la Revisió del Pla General de Ciutat.

Se començarà a fer feina en aquests establits una vegada aprovat el Pla General de Ciutat. Mentrestant, haurem de tenir paciència i esperar.

Volent la independència del seu barri

Els quatre regidors de l'Ampolla es tanquen a l'Ajuntament

El batlle del Perelló no vol negociar la segregació

Joan Josep Carot
L'Ampolla.— Avui s'han tancat a les dependències municipals de la població costanera de l'Ampolla els quatre regidors de la candidatura unitària en senyal de protesta perquè l'alcalde del Perelló, el socialista Francesc Gil, «no vol negociar la segregació del barri de l'Ampolla». Els quatre regidors que té l'Ampolla al consistori del Perelló ja van tancar-se fa quinze dies a les dependències municipals durant dotze hores. El tancament que han iniciat aquest matí continuarà demà diumenge fins a les dotze de la nit. Així mateix, com ja va passar la primera vegada, s'espera que nombrosos conciutadans s'uneixin als quatre regidors tancats. Aquests han anunciat que si l'alcalde socialista del Perelló no accedeix a negociar la segregació, tornaran a tancar-se el cap de setmana vinent de manera ja indefinida.

Cal recordar que els quatre membres de la candidatura unitària de l'Ampolla va dimidir, en el darrer ple celebrat a l'Ajuntament del Perelló, dels seus càrrecs municipals, ja que l'alcalde es va oposar a la proposta que va presentar aquesta candidatura. Concretament, aquesta proposta sol·licitava una negociació immediata de la segregació de l'Ampolla i indicava que mentre es realitzessin les negociacions el govern de la pobla-

ció hauria d'estar a càrrec de la candidatura unitària, amb una dotació econòmica.

L'Associació de Veïns de l'Ampolla, població que fou municipi durant un període de la segona república, ha anunciat que iniciarà diverses accions per aconseguir la segregació, com noves manifestacions, vagues de protesta, etcètera. Francesc Sancho, membre de la coordinadora d'Entitats de l'Ampolla, ha manifestat a l'AVUI respecte a la posició dels diversos partits polítics sobre la segregació, que «a l'àmbit comarcal, tenim el

suport total d'ERC, CDS, PSUC i CIU i hi ha certa reticència per part del PSC-PSOE». A l'àmbit nacional —ha afegit—, la posició del PSC-PSOE sembla que no és la mateixa. Jo tinc notícia de dirigents nacionals d'aquest partit que no comparteixen la posició dels socialistes de l'Ebre».

Cal un diàleg

D'altra banda, Josep Maria Simó, diputat al Parlament de Catalunya pel PSC i alcalde

d'Ampostà, ha manifestat a l'AVUI sobre aquesta problemàtica que «per solucionar aquesta qüestió de l'Ampolla i el Perelló cal un diàleg entre les dues parts i per això no s'han de mantenir posicions de força». «Jo crec —ha indicat a més— que el govern de la Generalitat ha de definir clarament quina és la seva política sobre les segregacions, perquè per exemple quan l'alcalde de Vilaseca i Salou era socialista, la Generalitat era partidària de la segregació, i ara que el cap del govern de la vila és convergent, ja no ho és».

Els veïns de l'Ampolla es van manifestar a primers d'octubre davant la Generalitat demanant la segregació

Video Reportatges-VHS i BETA

CONDOR

Li feim una cinta video reportatge de les seves noces, comunions dels seus fills, festes familiars, a fi de que pugui a qualsevol hora mostrar-ho al seu aparell de T.V., als seus amics i familiars. Preus molt econòmics. Ens cridi sense compromís.

Telefons 262192 - 269491.

LES SEVES FOTOS COLOR MÉS GROSES

(Grossària 10x15)

MÉS BONIQUES

(Superfície molt brillant)

MÉS RÀPIDES

(Només en 90 minuts)

LASER

A S'Arenal de Mallorca (Entre balnearis, 7 i 8) Avinguda Nacional, 12 Telefon 262326

RABATT GUTSCHEIN FÜR FOTOENTWICKLUNG

LASER

100 Ptas.

VALE DESCUENTO PARA REVELADO FOTOS

COUPON DÉCOMPTÉ POUR RÉVÉLATION FOTOS

KORTING OP ONTWIKKELING VAN FOTOS

DISCOUNT BONUS FOR FILM PROCESSING

El Pla de Palma

Por Jaume Carbonero
Malbertí (*)

Record les primeres i balbucients incursions en el món complex i apassionant de l'urbanisme com un aprenentatge de senzilles regles, d'aplicació universal, que dividien la vida i la ciutat en sectors acolorits, assignant a cada zona un ús específic. Treball, residència i oci eren els tres paràmetres essencials de l'existència de les col·lectivitats, i per a cada un d'ells la ciutat havia de contenir de forma separada, neta i assèptica les corresponents zones especialitzades.

La residència separada de la indústria per amples zones verdes, les zones escolars agrupades als afores, aïllades convenientment i un gran hospital en què la concentració d'activitats fos la norma; la segregació del tipus en tràfic, peatonal i rodat, amb vies específiques de tràfic que permetessin unir tots aquets paquets d'usos.

Brutal pressió urbanística

Aquesta concepció de la ciutat, basada en la teoria racionalista de la carta d'Atenes, pretenia superar el col·lapse i l'amuntegament de les grans ciutats industrials fonamentant les seves actuacions en un esquemàtic pla de zones que regulava de manera general l'enorme creixement a què es veien sotmeses aquestes ciutats. Qui és que no veu en aquesta exposició teòrica bastantes semblances amb el desenvolupament urbanístic de la nostra ciutat? La brutal pressió urbanística que el creixement accelerat de la ciutat suposà els anys 60-70, ens ha donat com a resultat una barreja urbana absolutament desconcertada i molt sovint desorientant. No és just donar-ne la culpa només als plans urbanístics; però en qualsevol cas és fàcil constatar com serviren aquestes regles racionalistes d'ordenació per a facilitar la densificació i ocupació de noves àrees que no configuraven gairebé mai un teixit urbà i que es destinaven a activitats específiques: barris - dormitori, zones escolars, zones comercials, etc.

I aquesta situació no només va afectar les àrees de nou creixement, sinó que pel conegut mecanisme de substitució d'usos tradicionals, totes les zones de la ciutat existents foren ocupades i quedaren impossibilitades de satisfer amb equipaments les demandes de la nova densificació, ja que fins i tot els equipaments preexistents s'estan traslladant a noves àrees especialitzades.

I la ciutat d'avui, que en menys de deu anys va fer trossos el que havia estat durant molts segles mitjançant un Pla Urbanístic (1.963), sobre el contingut, determinacions i gestió del qual podria obrir-se un floreat expedient, és la suma heterogènia del llegat que els nostres majors ens trans-

"La brutal pressió urbanística que el creixement accelerat de la ciutat suposà els anys 60-70, en ha donat com a resultat una barreja urbana absolutament desconcertada"

meteren, de les aportacions cultes d'un urbanisme renovador (Alomar 1.943) i del desenrotllament Inconnex i segregat de zones monofuncionals en què els elements fonamentals del fet cultural integrador de la ideologia urbana: els carrers, les places i els monuments, han perdut vigència, i d'una estructura viària que respon més a plans apriorístics de lògica (!) de tràfic que a les autèntiques necessitats urbanes.

Recuperació del teixit urbà

Per tot això, és esperancador que a la Revisió del Pla General del 73 s'hagin seguit unes directrius que, aprovades per unanimitat per l'anterior Consistori, suposen una clara superació de l'urbanisme de zones (zoning) i, entroncant-se amb els cultes plans tradicionals, sol·liciten del Planejament la recuperació del teixit urbà, la localització d'espais públics destinats a equipaments com eixos o nuclis articuladors de la vida urbana a l'interior de tots els barris, i l'adopció de mesures estructurants a nivell de ciutat, sobretot en matèria de viari, que humanitzi les previsions i actuacions anteriors.

En definitiva, es tracta de girar els ulls cap a la ciutat existent, i actuar-hi de forma programada, tot seguint les determinacions del Pla General Municipal. Alhora, és necessari protegir —mitjançant el mateix Pla— aquelles àrees agrícoles i forestals que han de quedar preservades del procés urbanitzador. A part, tenim un Pla que respon a totes aquestes necessitats. Un Pla que rescata terrenys a tots els barris per dedicar-los a escolars, zones verdes i esportives, que preveu per a cada sector un centre integrat socio-cultural - assistencial, un institut i un camp de futbol.

Un Plan que estructura la trama viària lligant amb nous carrers peces de la ciutat avui separades, que humanitza el nous vials i dissenya espais públics aptes no només per automòbils, sinó també

per als peatons i ciclistes. A més, cerca la localització de fites significatives que permetin als barris recuperar la identitat perduda pel cúmul d'actuacions transformadores realitzades.

Un Pla que recupera per a la ciutat part dels beneficis que el fet urbà proporciona als agents urbanitzadors de noves zones, en establir per al sol urbanitzable una estratègia quant a determinacions, dimensions i terminis, que són la base dels concerts urbanístics que estam —promotors i Ajuntament— duent a terme.

Un Pla que promou la rehabilitació de la nostra ciutat antiga amb un ample ventall de mesures destinades a la preservació dels valors tipològics i arquitectònics de les edificacions, a la creació de nous espais públics i a la sistematització de la gestió municipal que faci tot això possible.

Un Pla que dona a la mar, que dibuixa les propostes de tota la façana marítima de la ciutat, que peatonilitza part de l'Avinguda Nacional de la Platja de Palma, que crea nous i importants parcs públics, a primera línia, que promou dues noves platges. En definitiva, que projecta solucions perquè la nostra ciutat es torni a dirigir —amb "urbanitat"— a la mar.

El Pla, un instrument

Cal ajuntar esforços i il·lusions per a aconseguir que allò que proposa el Pla es dugui a la pràctica. Els interessos de la ciutat, de la majoria del ciutadans, són al costat de la cultura, de la urbanitat, de l'increment de la qualitat de vida, del fre a l'especulació, de la publicació d'espais urbans per a usos col·lectius, del reconeixement i recuperació de les senyes d'identitat que conformen i caracteritzen la nostra ciutat.

En definitiva, la ciutat futura dels versos d'en Gabriel Alomar té amb el Pla un instrument perquè entre tots la construïm.

(*) Tinent de Batle d'Urbanisme de l'Ajuntament de Palma.

L'ESTACIÓ DEL COLL D'EN REBASSA PASSA A SER DE PROPIEDAD MUNICIPAL

El solar i l'edifici de l'antiga estació de ferrocarril del Coll d'en Rebassa ha passat a ser propietat de l'Ajuntament de Palma, després de la donació efectuada per la Caixa d'Estalvis "Sa Nostra", propietaria, fins ara, d'aquests bens.

De fet, l'edifici i el solar ara donats estaven essent utilitzats ja per l'Ajuntament i en ells s'hi havia instal·lat provisionalment el centre de preescolar a l'espera de l'antiga estació no serà, de totes maneres, segons hem pogut saber, el de centre escolar sino el de centre cultural municipal per a la barriada del Coll. De fet a l'hora de projectar les obres que amb caràcter d'urgència es tengueren que dur endavant per a la habilitació de l'edifici per a que pogués complir les seves funcions com escola, es va tenir en compte ja el futur destí dels locals per tractar de rentabilitzar al màxim la inversió realitzada que, com es

va informar en el seu moment, ascendia a uns dotze milions de pessetes.

El solar donat per "Sa Nostra" a l'Ajuntament té una extensió d'un poc més de 2.000 metres quadrats, amb el qual, a més del terreny ocupat per les edificacions queda espai per a instal·lacions esportives i joc infantils.

Amb aquesta donació, l'Ajuntament veu incrementat el seu patrimoni en una barriada en la qual ja disposa d'altres propietats que estan a l'espera de convertir-se en els equipaments que necessita i reclama la barriada des de fa temps.

La definitiva ordenació dels terrenys de la Torre d'en Pau, la construcció del ja projectat centre bàsic de salut i la realització de les inversions promeses en concepte de canon de compensació per la producció d'energia, són projectes esperats pels veïns del Coll d'en Rebassa.

Estatut dels treballadors, acomiadament lliure, temporers, aturats, desesperació...
No, això no és una societat justa ni sana ni igualitària!

Cerca on són els vells del teu Poble i observa com són tractats.
LLavors sabràs quin grau de maduresa ha aconseguit el teu Poble.

UNA GRAN BASE MILITAR A LA MARINA DE S'ARENAL

El Ministeri de Defensa ha iniciat les gestions per a l'adquisició d'una ampla zona de terreny, amb una extensió de més de setcentes quarterades. Aquesta ben bé podria esser la futura ubicació de la gran base militar que es projecta fer a Mallorca.

Aquesta operació té que veure amb el Plan META de reestructuració de l'Exercit de Terra, que preten reduir a doscentes les dos mil instal·lacions militars que hi ha actualment i situar-les fora de les ciutats.

Conseqüències secundàries de la construcció d'aques-

ta base militar, serà l'allargament de l'autopista de l'aeroport que arribarà fins a la urbanització de Cala Blava.

Les futures instal·lacions seran dotades de missils de baixa cota que el Ministeri de Defensa adquirirà aviat. Amb tot el que això comporta de cara al lloc on apuntaran els missils soviètics.

Aquesta base formarà part de l'anomenat Eix Balears-Estret-Canàries, un punt neuràlgic de la defensa nacional espanyola.

ELS CARTERS DE S'ARENAL

Avui duim a les planes de la nostra revista a n'En Manolo Manjon, conegut al nostre poble per la seva militància al partit que governa a l'Estat Espanyol, membre de la Associació de pares de l'Escola on van els seus fills i actiu a moltes de les activitats que se desenvolupen al nostre poble. En Manolo, fa 13 anys que fa de carter a S'Arenal, va venir exactament el novembre de l'any 1970.

—Quis canvis has vist a S'Arenal? li demanam.

—A Son Verí de Marina, hi havia 5 cartes a la setmana, ara n'hi ha 80 cada dia, es clar que el Club Náutic Nou és el lloc que dona més feina, hi ha molts de vaisells ancorats que reben moltes correspondències.

—Te'nps enrera, els carters feien més feina. Re-

partieu set dies a la setmana, ara només cinc dies. No trobes que això atura molt la correspondència?

—Arreu del Mon on opera la Unió Postal Universal se fa així. De totes maneres vull puntualitzar que els dissabtes se reparteixen giros, cartes urgents i premsa diària. També hi ha servici d'oficina, de classificació i enmagatzament de correu.

Per aquestes festes teniu més feina amb el repartiment de les Nades i regals de Nadal.

—Efectivament, hi ha un increment de correspondència i per tant de feina que hem de fer nosaltres perquè per aquestes festes no s'incrementa la plantilla a S'Arenal. Durant l'estiu si que s'augmenta la plantilla, durant mig any hi ha cinc con-

tratats que venen a engrassar la plantilla.

—Vols afegir qualche cosa més?

—Deixar constància de l'Administrador de Correus de S'Arenal. Don

Guillem Ensenyat, és un company més de la nostra plantilla, fa moltes hores de feina i se desvia per a la bona marxa del servei de correus.

MATEU JOAN

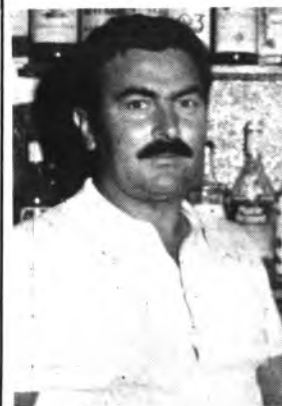
**LLOGUER DE
DISCOTEQUES
MOVILS PER A
HOTELS,
RESTAURANTS I
PARTICULARS
(BODES,
COMUNIONS...).**
TEL. 233133

Alarmes electròniques per a la detecció de: robatoris, sabotatge, incendi, inundació i fuga de gas. Connexió automàtica per telèfon o via ràdio.

INATRON

ELECTRONICA
INDUSTRIAL
DEPARTAMENT DE
SEGURETAT

Gabriel Tomàs
Carrer Duc de Rubí, 21. Tel. 242218
SON FERRIOL

BAR TURÓ

DARTS, BILLAR,
PING PONG,
FUTBOLIN,
CARTES,
PARXESSI...

**ES TURÓ DE
S'ARANJASSA**

SEAT

Agent oficial no. 0523

FRAU Automòviles

Compra-venta automòvils usats

Exposició:

Avingda. del Cid, 84

Tallers:

Rocinante, 18

Informació i venda: Rocinante, 22. Tel. 241947
SON FERRIOL

MTDS VIDEO CLUB

Carretera Militar, 258 - Telf. 26 80 60 S'ARENAL (Mallorca)

N'Antoni i En Joan venguren al mon aquestes festes de Nadal passades. El seu padrí, En Joan Vell des Jamaica no hi cap de content. En Toni des Jamaica i En Pep de Ca's Baster seran els padrins de ses fonts. Molte bassonada hem tengut devers S'Arenal aquest començament d'any.

Na Joana i En Xavier varen neixer també aquestes passades Festes. En Paco des Bar i Na Joana, sa carnissera de la Plaça dels Nins, estan ben contents d'haver tengut bessonada.

PAU I BE

Son les festes nadalenques cant d'esperança i d'amor fan esclafir de alegria i ens enpapen de dolçor

Per tant anem-hi tots junts al portal allà on es nat cantant-li una cançoneta portem-li mel i brossat

Pau i be als homos de la Terra es el crit que ens adressa l'Infantò fessem cas i descartem tot lo que es guerra donem-nos les mans per'a Nadal, visquem l'amor.

Es l'Infantò tan menut li tremolen les manetes té a sos llavis rialletes aquesta nit ha nascut

De la muntanya el ressò i amb els pastorets cantem i d'alegria etzultem oferint-li nostro cor

BARBARA MATES I SASTRE

DELINQUÈNCIA INFANTIL

En una entrevista del setmanari "Tiempo", Ramón Tamames (ferotge debelador de l'atlantisme i del neo-liberalisme del PSOE) em diu que la delinqüència juvenil està passatn a esser delinqüència infantil.

Per una altra banda, en les pàgines de "El Periódico", un dibuixant tan subtil com El Perich treia a la llum aquest assumpte amb una llegenda que deia: la delinqüència juvenil cada dia més jove.

M'ha impressionat aquesta coincidència. I la dada és tan aborronadora —els periòdics donen raó d'ell tots els dies— que mereix la pena reflexionar un moment sobre aquesta espècie de monstruositat social. Procuraré no convertir-me en un sociòleg de xirigota.

Entre les condicions socials per a la formació s'hi trobava, entre d'altres, d'una manera essencial, la tradició.

Però la pèrdua de la tradició, per efecte de l'acceleració vertiginosa del progrés, i tot una sèrie de secularit-

zacions quasi traumàtiques, ha condit a la destrucció dels automatismes morals. En un altre temps, l'autoritat mediava, més malament que bé, entre la tradició i la rebel·dia dels subjectes. Però les reformes escolars —dictades, diguem, pel temps del progrés accelerat, més que per principis ideològics— descartaren l'antiquada autoritat, però també debilitaren el sentit moral de la llibertat, convertint-se aquesta, entre altres coses, en un esperó de la violència.

Això per una part. Per una altra, com apunta Tamames en l'entrevista, existeix un panorama socioeconòmic desolador, amb un atur creixent que treu als carrers, davant els mostradors inalcanzables de consum, a mils de persones, entre elles molts de joves i molts de nins.

CANDIDO

RESTAURANT CAN PRUNES

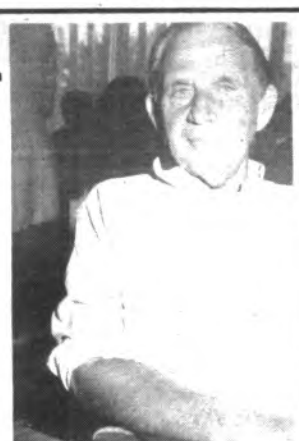
DEVORA LA
GASOLINERA DE
S'ARANJASSA

Ha tornat a obrir
POLLASTRES A L'AST
Avinguda del Cid, 30 — Son Ferriol.

RESTAURANT QUIRANTE

SANT JORDI

Pup Thelegraf. Carrer Polacra. Ca'n Pastilla.

SE VENEN
PORTES - FINESTRES
PERSIANES I
VIDRIERES

Carrer Jover Coll, 26
Tel. 275283 Part. 270673
SON FERRIOL

CONDEMNATS

Dia set de de decembre de l'any mil noucents vuitanta-tres.

—Després de deliberar el cas, del delict pel qual heu estat acusats. Després d'escollir el fiscal i la defensa; el jurat arribà a la conclusió de que tots vostres son culpables...

La condemna és la següent:

Tu, home normal, a tu cambrer de S'Arenal, a tu trecador de Ses Cadenes i d'Es Pillarí, a tu sabater de Lluçmajor, a tu oficinista de Ciutat, a tu mestre d'escola de per tot, a tu... "hauràs de ser feliç tota la vida, aqueixa és la teva condemna.

Quina condemna més cruel que ens han posat a tots nosaltres, és quasi impossible de complir ningú no sobreviurà a ella, perquè ¿Qui és l'home que ho pot ésser dins la nostra societat?

No n'hi ha cap, el cambrer fa feina per un miserable sou, el picapedrer deixa les mans i el cos a la feina, els sabaters perden la vista i la son, som uns rellotges que a les set començam a fer feina, a les dotze i mitja a dinar, a la una a escurar i a les tres altre cop a la feina, a les...

l'oficinista perdut i amagat darrera un munt de papers que li tapen la vida i la felicitat, el mestre d'escola ha d'aguantar uns allots que no son seus, i el pitjor que hi ha és que molts d'ells són quasi salvatges i no per la seva culpa si no per la de la societat que fa que els pares no els puguin donar un ambient familiar, una dolçor que tots els infants han de menester.

¿Com podem ser feliços si només el matí quan llegim el diari, al migdia al veure les notícies de la T. V. etc. tant sols hi trobam monstruositats, assassinats, guerres, robos, augment de la violència per tot el món.

No és sols això els impostos pugen, la bencina també ho fa, tot puja menys el poder adquisitiu dels treballadors que han de fer molts de comptes per arribar a la fi de mes. Els únics que arriben a final de mes sense haver de fer comptes són aquests malnats que els interessa que els treballadors no arribin a la fi del mes amb doblers, aquests senyors són estats els mateixos des de que el món és món.

Com puc ésser feliç si

quan m'aixec del llit el matí veig que hi ha homes que cremen els boscs i d'altres que tallen els darrers pinars i maten l'àguila pescadora de S'Albufera o desapareixen a la cigonya que ve de pas, que es pot esperar d'un món així.

L'únic que em fa ser un poc feliç és observar les ones de la mar quan bateguen les roques i passen per damunt les barreres que li posen els homes. Elles no es cansen de lluitar perquè saben que un dia o l'altra tomaràn aquelles barreres; vosaltres amics meus que estau condemnats a ser feliços feis el mateix que les ones, botau per damunt de les barreres que ens posa la societat de consum. Deixau fer tots els productes que la societat us ofereix i que no necessiteu perquè aquesta societat ens vol fer els seus esclaus. No vol que siem lliures ni feliços perquè ens té alianats baix el seu poder de falsa comoditat, ens fa objectes i ens fa anar on ella vol com si fossim mens de cordeta.

Amics condemnats, diem no a tot això, que compra el nostre dret a la felicitat i després podrem complir la sentència i el món anirà molt millor.

EN BELLUGUINS

COLICS TANCATS

El Centre de Programació de la Progenie es trobava al 1.247 de la Cinquena Avinguda, just al centre de New York. Jo i la meua muller hi acudíem recomanats pel Dr. Hopkins de Yale, amic meu. La veritat sia dita jo hi anava entre escèptic i temorenc. Creia que Hopkins havia exagerat força les possibilitats de la moderna cibernètica. Era un bon científic però, també, un poc massa optimista.

Ben prest vàrem haver de passar a l'acció. Una eficient infermera, que més semblava una taxi-girl, aviat es posà a fer preguntes:

— Quans de fills voldríen? Més de tres? Menys de quinze?... Ja veig. Sembla, per la seva expressió, que es conformaran amb una quantitat no inferior a un, però no més gran que cinc. Oi?

Vaig fer que si amb el cap. La meua muller es va arrufar i em prengué el braç amb força.

— Mascles tots?
— Jo crec que un mascle...
— Ja. Un mascle i tres famelles.
— No. Un mascle i una femella...
—vaig fer, tot tímid.

— Estatura? Pes? Color dels cabells? Pigues? Orelles? Quantes orelles? Dues perhom?

Era gairebé feréstec veure fins a quin punt la genètica era capaç de manipular els genes per tal de produir el fill desitjat. Estavem massa astorats per poder fer cap mena de resposta concreta. Quan podíem, o

EUGENESIA

jo o la dona, fèiem que si o que no amb el cap i llavors l'infermera signava una creu a la casilla corresponent. Si nosaltres no déiem res amb el cap, l'infermera feia una creu a la casilla corresponent al no sap, no contesta.

— La filla, tortillera o normal? Enfermetats preferides? Alguna intervenció quirúrgica abans de l'adolescència? Després? Tipus de sang que volen? Caràcter suau? Manies depressives? Els dos o només la nena? Asignatures preferides? Capacitat per aguantar el surorell? Ell, no més, oi? Algún de sord?

Allò era realment feréstec. L'infermera estava ja llençada. Les preguntes seguien plovent.

— Han d'ésser bessons? Propensos als vòmits? Tendència filosòfica? Escèptics, diu? Menjamiques? Ja, ell tragón, ella normal. Quans any shan de viure? Burgesos? Fredolers? Empagueidors, diu?

Els cors no ens sonaven ja. La suor regalimava per la meua espatlla. La dona tenia fessones de pànic.

— Religió monoteista? Alcohòlics perduts o només fumadors? Tipus de tabac? Baix en nicotina? Tendència política? Aerofagia? Crònica o contagiosa? Algún de músic?

Aprofitant que l'infermera girava la pàgina, sense fer surorell, sortirem de l'habitació i baixarem l'escalera. Fora, l'aire ens refrescà el cervell.

Es Sereno

TALLERES MILLAS

SERVICI OFICIAL CITROËN

EXPOSICIO I VENDA
C/. GUASP, 7. TEL. 260590.
COLL D'EN REBASSA

CITROËN ▲ - BX 14E - BX 14RE - BX 16RS - BX 16TRS

PAELLES Els Valencians

RESTAURANT

EMILIO RENART

AVDA. BARTOLOME RIUTORT SABATER, 104 • Tel. 26 81 67
CA N PASTILLA • PALMA DE MALLORCA

Escola de Karate Tenshin
Jazz-Gimnàstica de Manteniment
Carrer Duc de Rubí, 3 Tel. 273126
Son Ferriol.

RADIO POPULAR

SOM LA RADIO

Una ràdio en la qual tu tens veu. I vot. Que te informa i entreten. Aquesta és la ràdio que feim a RADIO POPULAR. Una Ràdio amb els micròfons oberts per tu les 24 hores del dia. Una ràdio amb més de 700 professionals fent programes per a tu. Programes realment populars. Programes per escoltar i parlar. RADIO POPULAR.

RADIO POPULAR

LA RADIO ENCESA

ARRIBADA DELS REIS A S'ARENAL

Mentre esperavem als Reis, les balladores de S'Arenal entretenien al públic.

Els Reis arribaren amb un vaixell molt gros que duia lletres en un idioma estrany.

La Guardia del Moll de S'Arenal els obri camí.

Els motoristes de l'Ajuntament de Ciutat obrien la comitiva. Varen entrar dins el terme de Llucmajor en aquesta ocasió.

El Rey Negro amb les seves dones. Sort que te ell.

Les pagesetes de S'Arenal acompanyaren al Rei Ros assegudes a la seva carroça.

Tres camions ben carregats de joguets, dugueren els Reis a S'Arenal.

Les dones del Rei Negro; ben galatzones totes quatre.

Els Reis i el seu seguici, s'aturaren a l'església per adorar al Nin Jesús.

Plena com mai, estava l'Església de S'Arenal.

El Rei Negro feu un bell parlament dins el Temple Parroquial.

RENAULT

JOSEP VALLESPÍ I GOST
SERVICI OFICIAL
TALLERS VALLESPÍ
Sant Joan de la Creu, 65
Telèfon 413867
SON FERRIOL

ESCOLA

PETITO

Plaça Reina
M.ª Cristina s/n
Tel. 26 68 15 - S'ARENAL

PERRUQUERIA ANGEL

Cosmetologista diplomada
Canonge Mateu Rotger, 11
S'ARENAL

2 3 4 5 6 7 8
9 10 11 12 13 14 15
16 17 18 19 20 21 22
23 24 25 26 27 28 29

ESTADA DELS REIS A S'ARENAL

Els Reis Màgics arribaren al moll de S'Arenal entrada de fosc el dia 5. Foren rebuts per tot el poble com se pot veure a la plana anterior, feren una proressó pel poble, com no havíem vist mai, damunt tres carros molt ben engalanades, arribant fins a ses Cadenes, des d'on se repartiren pels carrers i places del poble i els llogarets que l'enrevolten, amb els regals i joguets que entregaren als nins i nines que n'havien demanats. Aquesta operació va durar tota la nit perquè el nostre poble és molt gran. Es

molt gran i té molts de nins i nines.

L'endemà, els Reis i el seu seguissí anaren a l'Ofici a l'Esglesia Parroquial donant d'aquesta manera esplendor a la celebració religiosa.

A l'horabaixa anaren a la Porciúncula on se trobaren amb el Rei Herodes, allà passaren els fets maravellosos que captà la nostra càmera fotogràfica i que podeu veure a n'aquesta mateixa plana.

El dia dels Reis, els Tres Màgics assistiren a l'Ofici.

Sibilla: Tota plena de temor/obeint son manament som venguda promptament/ ¿Què vol de mi, gran Senyor?

Herodes: Vull que amb claretat/i sens ocultar-me res diguis amb què consisteix/lo que està profetitzat i perquè et puguis defensar/i a ningú tenguis temes com Rei i Emperador/sa meua espasa et vull dar.

(Sa Sibilla diu cantant)

Sibilla: El jorn del judici/parrà el qui haurà fet servici.

Ans/ del judici l'Anticrist/vendrà/i ferà tot lo món trist i fent-se com a Déu/servir/qui no el creurà/ferà morir.

Herodes: Per no morir jo el creurà/i sense passar torment ho passaré alegrement/i an es meu trono estaré.

Sibilla: El seu regnat serà molt breu/i baix el poder seu màrtirs moriran tots a un lloc/aquells dos sants: Elies i Enoch.

Herodes: Si tanta pena i tristor/l'Anticrist ha de causar molt prompte el faré matar/i em quedaré Emperador.

Sibilla: El sol pedrà sa claretat/mostrant-se fosc i oscurat la lluna no darà claror/i tot lo món serà tristor.

Herodes: Amb tanta d'obscuritat/cap tristor tendré perquè en il·luminat/es meu palau tendré.

Sibilla: Gran foc del cel davallarà/mar, fonts i rius, tot cremarà los peixos donaran grans crits/perdons naturals delits.

Herodes: Si mars i fonts tot ha de cremar/a mi, gran torment me dona ja puc tirar sa corona/que el Cèsar me va donar.

Sibilla: Los cossos morts s'alçaran/sos esperits recobrarán i al sò de trompeta breu/dirà: Veniu! al juí de Déu.

Herodes: A tal juí jo no aniré/i aquell qui me'n parlarà amb ses tropes el prendré i prompte el faré matar

Sibilla: Després, del cel venir veurem/amb gran cort el Fill de Déu brillant

amb sa Majestat/de lo seu còs glorificat.

Herodes: Rei serà molt poderós/que venga, del cel, gloriós; amb mi poder no tindrà/ni el sol me cremarà.

Sibilla: Jesucrist, Rei universal,/homo i ver Déu eternal, del cel vendrà per a jutjar,/i a cada un lo just darà.

Herodes: Qui contra de mi, Emperador/me farà semblant traició, de venir per judicar,/el meu furor provocarà.

Sibilla: Als bons, dirà: Fills meus, veniu/benaventurats posseïu, el regne que està aparellat/desde que el món va ser creat.

Herodes: ¡Ai, trist de mi! ¿Què faré?/per cert, cridat no seré, ma corona se perdrà/i mon regnat s'acabarà.

Sibilla: Als mals dirà terriblement:/anau, maleïts, an el torment; anau, anua, al foc etern/amb vos tro príncipe de lo infern.

Herodes: Si he de patir eternament/en lo infern, cruelment i per sempre condemnat,/més valdria no fos nat.

Sibilla: Oh humil Verge vós qui heu parit/ Jesús infant, Rei infinit, vullau a Déu per nos pregar/que de lo infern ens vulla guardar.

Herodes: Si és vere que ha nat a nit/un Jesús, infant, Rei infinit, vullau a Déu per nos pregar/que de lo infern ens vulla guardar.

Herodes: Si és vere que ha nat a nit/un Jesús, Déu infinit, mon ceptre i corona han caigut/i estic del tot perdut.

Sibilla: El jorn del judici/parrà el qui haurà fet servici.

(Tot just sa Sibilla ha acabat, es criat i diu al rei:)

Criat: Aquesta endavina-dora/s'explica molt malament Senyor, ella li és traïdora/la faci callar rabent, que si un poc m'esconcorra/faré un esquerrament. Jo vassall d'Herodes som/ i m'estic com un lleó. ¡Senyor rei, no temi, no! Que governi tot lo món.

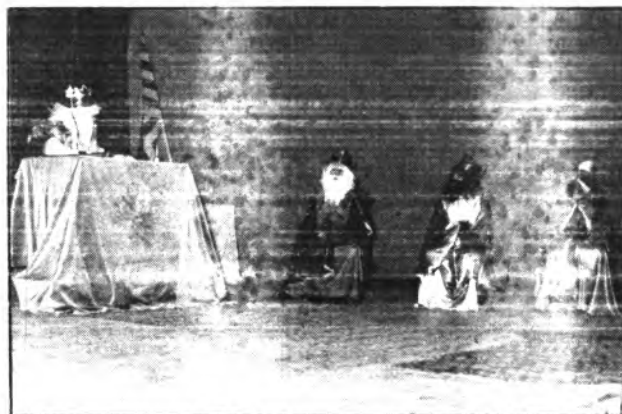
Els doctors de la Llei.

Els Consellers del Rei Herodes.

A l'horabaixa, els Reis anaren a la Porciúncula.

Els tres som Reis Coronats/que de molt lluny som venguts per un sant ímpetu moguts/del cel que ens ha inspirats; els cors tenim inflamats/d'un amor pur i sagrat. I si vosa Majestat/del gust servit n'és d'informar-nos a on és/el més gran Rei recent nat.

El Rei Herodes s'enrabiava/ perquè el Bon Jesús es nat, sempre m'ho havia pensat/ que el dimoni el se'n duria.

"LODE"...

En aqueixa -hauria de dir "aquella", pel que a mi em pertoca- terra de remissions, de creuades religioses o polítiques, de missions i predicadors a carregar-se el que sigui. Avui ens salven, demà ens beatifiquen, o, segons els vents, ens envien als inferns. No hi ha terme mig. No hi ha el centre ponderat, equilibrat, just... lliberalment lliberal. "Txusss"! (1), quines coses, la ponderació pels flemàtics saxons o els freds germànics, se dirà més d'un.

La veritat és que, ja ho veuen vostès, la ja famosa LODE crea tensions i crispacions. Una altra vegada els espanyolets enfrontats. Els clàssics bàndols i divisions. ¿Fatalisme...? En tot cas, les tradicionals intransigències.

No soc socialista i, per tant, no atac ni defens -el Cid es va esfondrar amb l'escepticisme contemporani- la LODE, però si em meravella la histèria amb que han acollit la seva discussió els aliancistes amb Fragues i els senyors (llegeixi també, faltaria més!, monjes, cures, religiosos, beatos, beates i tota la cort celestial no de les altures, sino dels negocis terrenals i dels comptes corrents bancaris) de l'ensenyança privada que vol esser subvencionada, però no controlada. "Txioss"! (2), així que volen les "pelones", ara no rosses

sino blanques, però si s'ha d'evitar passar comptes i, feliços com a damiselles en flor, cantar "veniu i anem tots..." Subvencions sí, però pares d'alumnes, alumnes i professors fora quant més enfora millor, "Txaria"! (3) de les esfereides de direcció i decisió. ¿Tanta por els hi tenen als prares dels alumnes? ¿Serán tots socialistots?, en deman. ¿I els "profes"?

Calma, senyors, que si el toro va agafar a en Manolete... l'admirat i recordat Antoni Ordóñez encara és viu.

(1) Forma contemporànea, ultramoderna, d'enomenar a Déu. Els idiomes avancen que és un primor.

(2) Equivalent, també en idioma modern (de la modernitat democràtica liberal, uns pocs anys abans que el porro), de Déu.

(3) Idem de Maria, la mateixa que va crear la molt il·lustre i respectada saga de les filles de Maria. Amén.

ANTONI SERRA

II TROFEU DE CAP D'ANY

L'horabaixa del 31 de desembre, festa nacional de les Nostres Illes, se va jugar el II trofeu de futbol femení al camp Antoni Rosses de S'Arenal, entre les jugadores de la Cafeteria Lis i les del Bar Estació.

Guanyaren per golejada, 8 a 3, les jugadores de la Cafeteria Lis.

SEAT

Rubí Automòviles Lluçmajor, S.A.

A S'Arenal: Exposició i venda.
Carrer Terral, no. 4
Devora el Club Nautic.

A Lluçmajor: Exposició, venda i reparació.
Carretera Arenal s/n Tel. 660234

El darrer crit en bosses i articles en pell

CURTITS

Avinguda Nacional
devora

HOTEL TOKIO

LAS MARAVILLAS
LLOGUER DE COTXES
CAR HIRE

Llaüt, 40 - Tel. 26 41 25
Les Meravelles
S'Arenal de Mallorca

Gabriel Matheu Cervera

MAGATZEM DE
Pinsos-Cereals-Llavors-Adobs-Fertilizants-Productes
Agrícoles-Servei de Manescal-Llenya per a la Foganya.

Castillejos. 24
Tel. 26 98 67

Coll d'En Rabassa

RIU
Centre

FOTO-CINE-ESTUDI

Kamal

Fotocòpies a l'acte
Reportatges foto-cine
Carnets color
Industrial
Publicitària
Material fotogràfic
Servei de revelat
per a l'aficionat
Camí de les Meravelles

Tel. 269416
S'ARENAL DE
MALLORCA

MARRATXÍ

S'HA DE REFRESCAR LA "MEMORIA"

Rep una carta de l'Ajuntament de Marratxí en la que hi ha un "saluda" que em diu que es complauen en enviar-me una Memòria del 82. Més valdria que m'haguéssim enviat dues botelles de xampanya! Però, de totes maneres, s'agraeix el detall.

La Memòria abans esmentada, escrita en castellà, com és de suposar, duu en primer lloc una fotogra-

fia de l'anterior Consistori dels que en queden tansols sis, tots ells ex-independents, ara 54 quilòmetres quadrats, igual que en la Memòria del 80, però el que sí ha canviat ha estat el nombre d'habitants que de 7.758 hem passat a 8.222. En quant a camins municipals, també hem augmentat la família, afegint-s'hi el Camí des de C-713 fins a CARMA a

Ca'n Bronquet.

La línia del ferrocarril segueix sense tenir una camioneta que vagi des de Marratxí fins a Sa Cabaneta i Pòrtol, tal com hi era abans i, els serveis per carretera segueixen essent cada vegada menys perquè "diuen" que no omplen.

L'activitat corporativa ha estat la mateixa, Reis, Carnaval, Jocs escolars, Festes de Sant Marçal i

Curset de natació. El que ha augmentat ha estat el nombre de vivendes construïdes que, de 91 a l'any 80 hem passat a 123 en el 82.

L'AGRICULTURA I LA RAMADERIA

En l'aspecte de la vida econòmica, la principal riquesa la constitueixen l'ametller i el garrover, també els fruitals i la ramaderia vacuna, ovina i porcí. Encara s'ha de dir que la gent, cada vegada més, s'allunya de la terra perquè

no val la pena l'esforç per el que et paguen. Els polítics, en general no se'n donen compte de la poca ajuda que reben els pagesos, al mateix temps que t'ofereixen diners per a rompre les finques bones, com Sa Cabana o les del Marquès de Mondéjar, per les quals passa l'autopista.

I per acabar, ¿què volen que les hi compti més d'aquesta Memòria?, que... en el 80 els gastos de representació foren de 1.323.600 ptes. i en el 82 han estat de 2.125.000 ptes. en canvi les dietes del personal han passat

de 2.510 ptes. a 2.532 ptes. 22 peles! No està malament.

BUSQUETS

TOMBATS A LA MOLSA

NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

L'Obra Cultural Balear, fa uns mesos va treure al carrer la campanya LLEI DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA, ARA, amb la intenció de sensibilitzar el nostre poble vers aquesta qüestió i pressionar, en certa manera, a les nostres institucions i als partits polítics que actuen a les Illes, per a que es dugui al Parlament Illenc aquest tema i es faci aquesta llei. Val a dir, ara de passada, que sols Euskadi, Catalunya i Galícia tenen una llei d'aquestes característiques, lleis que, tanmateix, han topat d'una manera o l'altra amb l'Administració Central, cosa que ara per ara és inevitable en aquests casos i que posa en entredit això que s'ha vingut anomenant «autonomia». Però no aprofundirem més en aquesta qüestió i seguirem amb el tema que ens ocupa i ens preocupa.

La qüestió principal és que necessitem amb urgència una llei feta pel nostre Parlament que garanteixi i promougui l'ensenyament de la nostra llengua i el seu ús a tots els àmbits de la nostra vida quotidiana. Així de senzill. Desenganyem-nos, emperò, si ens pensam que si s'aprova qualche dia aquesta llei la nostra qüestió lingüística estarà ja resolta. Clar que aquesta llei pot ajudar a deixar les coses molt més clares a les Illes Balears i Pitiuses quant a l'ús de la seva pròpia llengua, sobretot perquè n'hi ha dues que són oficials al territori, però de la mateixa manera que un poble ni es fa ni es desfà a cop de lleis i de decrets, el mateix passa amb una llengua, amb la nostra llengua en aquest cas.

La normalització de la nostra llengua a tots els àmbits de la vida diària no vendrà de la mà d'una llei, sinó del recolzament popular que la nostra llengua i aquesta llei puguin tenir. Si seguim veient pares que troben ridícul o inútil que els seus fills estudiïn «mallorquí» a l'escola, o escriptors nostres que col·laboren als diaris ciutadans escrivint en espanyol, o ràdios «d'aquí» que no en fan ús de la nostra llengua, o gent que s'avergonyeix de xerrar en públic la nostra llengua o xerra als seus fills en espanyol «perquè fa més fi i més modern», no anirem enlloc.

N'hi ha que diran que la nostra llengua no es troba en una situació tan alarmant i que amb el «decret de bilingüisme» s'ha aconseguit l'ensenyament del català a l'escola. Això, en la meua opinió, no és cert en absolut. Convid a l'amable lector a que es llegeixi quan pugui l'informe editat per la C.E.N.C. i l'O.C.B. on es fa una anàlisi de la «Situació de l'ensenyament de i en català en els diferents nivells educatius» (aquest és el seu títol). Després de llegir aquest opuscle de mitja dotzena de pàgines es pot tenir una visió real de l'ensenyament de la nostra llengua a l'escola: hi ha escoles que ni tan sols fan les tres hores setmanals de «mallorquí» que marca el decret de bilingüisme, la «llengua de les Balears» (com eufemísticament se l'anomena) s'ha convertit en una assignatura «maria» que no és necessària per poder aprovar un curs i de la qual tanmateix es pot aconseguir fins i tot l'exempció. No parlem de la dels centres que ensenyen en català, els quals són totalment minoritaris, o de l'ensenyament del català a la Formació Professional, a la Formació d'Adults o a la Universitat. Per altra banda, si bé és veritat que el català de Mallorca ha pogut sobreviure fins ara a les mesures restrictives que progressivament ens arribaven de Madrid, ho ha fet, senzillament, pel fet de l'aïllament geogràfic. Recordem que la nostra illa, fins els començaments d'aquest segle, vivia pràcticament aïllada de la resta del món i la immigració era mínima. Ara la situació ha canviat completament i la ruptura de l'aïllament per una banda, i l'acció dels mitjans de comunicació per l'altra (recordem que fa cent anys no hi havia ni ràdio ni televisió i ben poca gent llegia els diaris), estan posant en perill greument la supervivència de la nostra llengua.

La normalització és cosa de tots. De nosaltres depèn que la llengua de Mallorca sigui una llengua viva o un objecte de museu.

I com el tema de la normalització lingüística no s'acabarà fins que arribem a ser un país normalitzat, probablement en una propera oportunitat seguirem amb el mateix tema.

Ramon Turmeda

CURSOS DE LLENGUA I CULTURA CATALANA PER ELS ESCOLARS DE MARRATXÍ

En el darrer ple extraordinari del 83 celebrat a Marratxí es va informar que la Comissió Permanent ha aprovat la normalització lingüística, l'ús de la nostra llengua. A arrel d'això, els professors de l'Obra Cultural Balear donaran classes de «Llengua i Cultura de Mallorca».

Els objectius primordials d'aquests cursos són els següents:

- Donar a conèixer la nostra cultura en totes les seves manifestacions, Història, Literatura, Art, etc...
- Dona consciència sobre la necessitat d'adquirir hàbits de cultura, entensa aquesta com un bé a l'abast de tothom i no de minories privilegiades.
- Integració dels veïns castellano-parlants a la nostra cultura.
- Intentar, mitjançant l'ensenyança, la coordinació dels nuclis d'un terme on la dispersió geogràfica ens afecta en molts d'aspectes de la convivència municipal.

Els cursos s'impartiran distribuïts en tres centres per aglutinar amb major facilitat als alumnes de Marratxí. Aquests centres seran: Col·legi Costa i Llobera (Pòrtol, Sa Cabaneta, Es Figuerol, Marratxinet), Escola Pública del Pont d'Inca (Sa Cabana, Pont d'Inca), i el local social de l'O.C.B. a Marratxí (Pla de Na Tesa, Pla de Son Nebot).

Els horaris s'establiran després d'haver tengut un primer contacte amb els matriculats, però se pot anticipar que s'ajustaran al final de la jornada laboral. Els cursos seran im-

partits gratuïtament, però es pagarà una matrícula simbòlica de 500 pts. Els professors estan en possessió del títol corresponent i experiència pedagògica en el camp de l'ensenyança. Els cursos començaran aquest gener. La seva durada està prevista per a sis mesos, en el curs inicial. El nivell d'aquests cursos serà de caràcter primari en un principi, per anar progresant en el futur.

Finalitzats aquests cursos, l'O.C.B. concedirà un diploma als alumnes que hagin aprofitat les classes donades.

A més d'aquests cursos de llengua i cultura catalana, es donaran també classes pel Graduat Escolar en el Col·legi Costa i Llobera. Pel desenvolupament

d'aquests cursos s'ha sol·licitat una subvenció de 200.000 ptes. Sobre aquest punt també ens varen informar que hi ha una proposta de subvenció al Consell per al curs 1984.

BAND MUNICIPAL

A partir del proper dia 9 de gener de 1984 s'iniciaran els treballs de fumigació amb herbicides de les voreres del carrers, camins i carreteres del Municipi de Marratxí.

Per esser els herbicides uns productes generalment tòxics, s'adverteix al veïnatge i públic en general de la conveniència d'abstenir-se de recollir vegetals i animals d'aquestes voreres i enrevoltants per a qualsevol ús.

LA FESTA DE L'ESTANDART

Eren les deu i mitja de dia 31 de desembre quan varen començar a la Plaça de Cort els actes amb els quals l'Ajuntament de Palma celebra l'entrada de les tropes del rei En Jaume a la Madina Mayurqa musulmana, ara fa 754 anys.

Els actes començaren amb la col·locació de l'Estandart al centre de la plaça, que havia estat tret pels regidors de l'Ajuntament. Acte seguir, es varen

dirigir en processó cap a la Seu, precedits per la secció muntada de la Policia Municipal i acompanyats per la Banda de Música.

En arribar a la Seu, el batle va complimentar les altres autoritats i es varen asseure als bancs de la presidència des d'on seguiren la missa oficiada pel bisbe de Mallorca, durant el transcurs de la qual varen actuar els cossiers i els cavallets. Es de destacar el

brillant sermó que va fer el pare Francesc Suárez, professor de filosofia, el qual, amb referències a les idees d'Heràclit, René Descartes i Hegel va exposar que l'Església ha canviat, renunciant als seus privilegis i demanant una actitud igual als que pensen com al segle passat; també va dir que ara l'Església no vol l'aliança amb l'estat sinó que només es vol basar en Crist, acabant per dir que "Mallorca, serà cristiana o no serà".

Acabada la funció, la comitiva va tornar a Cort,

Després de les vacances de Nadal, els alumnes de kàrte continuen el seu aprenentatge a Son Ferriol.

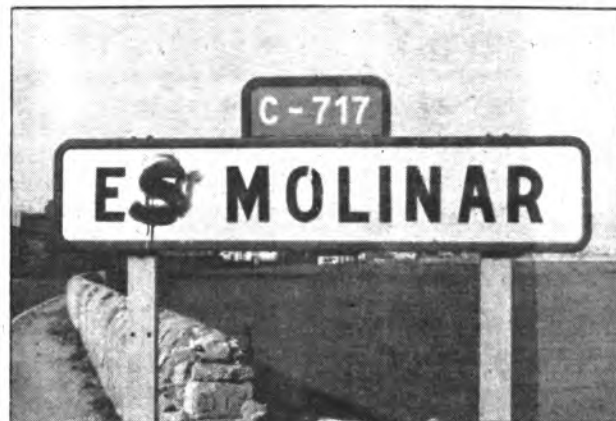
retirant-se l'Estandart al qual una companyia de l'Exèrcit va retre les salves d'ordenança.

Després es va representar "La Colcada" de Pere d'Alcàntara Penya per na Miquelina Lladó i les nines de l'Escola de Folklore. Llavors el batle va fer un discurs, evocant les figures de Gabriel Alomar i Joan Miró, fent un resum de les activitats realitzades i desitjant una ciutat més culta i més participativa.

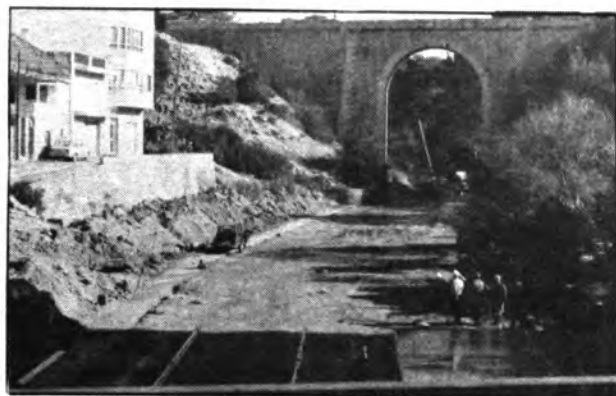
Per acabar aquesta jornada, a la Sala de Sessions es va fer la proclamació de Gabriel Alomar i Villalonga com a Fill Il·lustre de la ciutat de Mallorca, procedint el batle a descobrir el retrat fet pel pintor Xim Torrents que hi romandrà exposat esclofint el públic que l'omplia en aplaudiments, entre els quals hi havia els descendents de l'homenatjat i totes les autoritats de les Illes. Després de la lectura del discurs de Jaume Vidal, on va glossar la figura del sociòleg, pedagog, moralista i literat Alomar, la seva vida i la seva obra, el batle va tancar la sessió.

La jornada festiva es va completar amb la celebració de la carrera de rellens, des de Santa Ponça a Palma, seguint el camí del rei En Jaume, que s'ha celebrat enguany per primera vegada.

JOAN CAPO

Els comandos lingüístics fan bona feina a la nostra contrada.

Obres al llit del Torrent dels Jueus de S'Arenal. Una vegada acabades, podran servir molt bé de poli-esportiu.

Barberia J. Bernat
Carrer de la Blatera, 3
Son Ferriol

CAFETERIA SANT DIEGO

COQUES DOLCES CADA DIA
I AL VESPRE MÚSICA DE PIANO

**EDELVEIS-CA
NA PILI**

Perruqueria per dones i per homes.
Pentinats i tallats de cabell.
Carrer del Soldat Moll
Corró, 15.
Tel. 244208
SON FERRIOL

Guitar-Bar

ACUARIO

LOCAL CLIMATIZAT
CADA VESPRE

Ejército Español, 54 - Tel. 26 62 16 - EL ARENAL (Mallorca)

C/Joan Verdagué, 12
Arenal Tel. 26 67 21

飯 DEVANT EL BALNEARI 8 店

CONTARELLES

En Miquelet de sa botiga

Biel Florit Ferrer

Binibó, fa dévers trenta cinq o quaranta anys, era un llogaret petitó, tranquil, tres dotzenes de cases que es donaven la cara a un sol carrer povil i orientat de llevant a ponent, el carrer Major per a tothom, i, aleshores, des de l'any anterior, sobre el paper i a les rajoles de ceràmica blanca amb lletres blavenques: «Calle Del Generalísimo Francisco Franco».

Era un nucli de població sense ajuntament propi, i la màxima autoritat era Don Rafel, el batle «pedáneo» que, en veritat, quan s'havia preocupat de que la bombeta de llum de davant l'església estàs encesa, ja havia complit com a batle, ell, conten.

Binibó, fa trenta cinq o quaranta anys, era un llogaret arrufat entre serrals que compenaven el pinar amb l'alzinar, bancals amb ametllers i pruners, qualcheques pressequer, comellars d'hortalissa entre felgueres agoserades, molsa, verdet i murmuris de fonts empeguades.

I no gaire fam, a dir ver.

Moltes viudes de marit viu, això sí: homes a França a varemar, a feinejar terres forasteres, a escampar fers per allà perquè, poc i malament, al manco pagaven amb doblers de ben de veres. Homes embarcats fent la ruta de l'Atlàntic, apa, m'en vaig i ja veurem quan tornaré... Contrabandistes, de fardell, cinquanta o seixanta quilos al coll pels penyassegats... Qualque contrabandista dels altres, dels de au, tu, agafa la colla i fes això a tal hora. I mitja dotzena de pescadors. I prou.

L'Amo en Joan i Madó Catalina, ja havien perduda tota esperança de descendència quan els vertigens comparegueren, una horabaixa boirós de desembre, davant la foganya. I, ai, Joan, no sé que tenc. No s'ho podia imaginar mai, ella, pensau, després de quasi vint anys de matrimoni. Però sí, l'endemà el metge del capçalera li confirmà: Madó Catalina, o molt m'he d'errar, o t'heu malalta per set o vuit mesos només, vos. Va esser un no m'ho pensava mai. Mirau que n'havien agrenades moltes d'esceles d'abaix per amunt, ells dos, com aquell que diu, infructuosament, anys i anys. I llavors, quan menys s'ho esperaven, ja!, el «present».

L'aconteixement fou alegre, clar, per ells dos sobretot, i per la gent que de cor els estimava. Pels nebots, no tant, foire, que ja es veien hereus d'un no gens despreciable patrimoni. I ara, pa-plaf, res, lum d'estampal! Però, mira, bona cara i ja veurem on se colgarà en gelat, eh?

Era una família que «estava bé». No passaven estrellors. Eren posseïdors de dues cases, una al mateix Carrer Major i l'altre un poc decantada. A la del carrer Major hi tenien una botiga de que-viures, la duïen ells dos i més o menys els permetia defensar-se més bé que maiament. També tenien Son Fangar, cap al nord, vuit quarterades de marinota que no valia res, aquells temps, pinarots espès i torrentera fonda amb moscards, aigües embassades i pudentes, canyar i granotes...

Nasqué mascle i li posaren Miquel. Miquelet. En Miquelet de sa botiga. Un nim com un bonjesuset plorador.

No es cansaven de mirar-se'l, ells dos, amb el cor inflat de sensacions novelles. Fins i tot l'Amo en Joan, que no era ni havia estat mai gens infant, mirau, es passava llargues vetllades hivernenques vora el bres fumant la pipa beatíficament, («Joan, no fumis devora es nini»), engronsa qui t'engronsa aquell hermós rebrot de fruita tardana.

Passaren els mesos, les estacions, els anys, amb la rapidesa d'un alé de ropit i, ben aviat, tant son pare com sa mare d'en Miquel, i a poc a poc tothom, se n'adonaren de que aquell ninet, no era com els altres. No és que fos coix, ni curt d'enteniment, ni baldat d'enlloc, no... Succieva que les seves fessomies, el seu físic, s'enrodonia i suavitjava, timent una femelleta. Mentre els altres al lots del seu ramat se n'anaven a treure nius per l'espès de la garriga o jugaven a pussa amb les baldutes grosses de clau llarg d'acer, ell trobava més gust jugant a cuinetes i fent vestits per les pepetes, amb les nines del carrer.

Això li espasará, està molt enmarat, deia son pare. Quan canvi d'edat canvirà també de posat, el meu filllet, comentava sa mare.

Però no, al contrari, amb l'edat l'assumpte va revenir, va inflar com el menjar blanc, es reafirmà, es consolidà. D'un nin, d'un al·lot d'afecions «diferentes», va passar a convertir-se amb una personeta vestida d'home, però amb els gestos, el mouer-se, l'estar en situació, l'afectació de la veu, el caminar, tot, timent una femella.

L'Amo en Joan i Madó Catalina, amb un gran pesar damunt, vells, envellits pel que, aleshores, encara ara, Deu meu, cap d'any 83-84, l'era, era i significava una gran deshonra. Era el temps recordat

amb aspror que els corrien a garrotades, als mareites, d'alt murada, recordau? Ido imaginau-vos el core de son pare i sa mare.

Hi ha que dir que mai per mai se li conegué cap escàndol. La seva conducta, llevat d'això de que a la botiga tractava amb més afabilitat als homes que a les dones..., que els ulls se li perdien en un indefinible tendresa quan en Sion de S'Hort els duia les lletugues a la botiga. I cols. I qualche manat de raves vermells que en Miquel netejava de fulles balderes i acariciava amb quasi amagada voluptuositat. L'hortelà era un bell jove i en Miquel ho sabia reconèixer. Això era tot. D'aquí no passava.

Feu el servei militar, en Miquelet, sí, a artilleria de montanya, sí. Les va passar morades. N'hi feren de tot color. Fins que un tinet de bona llei el posà d'ordenança a la sala d'oficials i el decantà una miqueta de cabrum. Mai havia lluit tant, l'estància d'oficials com des d'aquell dia.

Després, apa, altre vegada a Binibó a vendre a la botigueta. Miquel, una lliure de fideus, fes-me bon pès eh? Si, madoneta, sí...

Passaven els anys, i son pare només duia una idea fixa: provar de casar-lo. Sí, ja ho sabien, ells, tothom, que no era gaire casador precisament, ell. Però bé que l'envoltaven, fill meu, reió, una dona t'és necessària... pensa que ton pare i jo qualche dia et faltarem i una persona necessita companyia... i calentoreta al lit, als hiverns. I ell, com si em ventes, res de res.

Aquell any arribà al poble una nombrosa família d'andalussos. Venien a espolsar ametlles, així, d'entrada, i després, al que fora. Començaven a ensumar-se els primers perfums dels doblers del turisme. Set fills, pare i mare, gabieta amb canari, i, au, a Mallorca s'ha dit que diuen que hi ha feina. La filla segona, na «Maruja», comença a anar a fer net per les cases amb sa mare. I ben bé. Un germà dels grans, de les fotografies antigues en treia uns dibuixos a «carboncillo», cosa fina. I ben bé. El pare es col·locà de guixaire amb un mestre d'obres. I ben bé.

Na «Maruja», era currota, trepitjava segura, morena, d'ulls grossos, redons i verdosos, com aglans de la campaneta. Amb la mirada destenyia el sol, na «Maruja». A la taverna, als masclets els pussejava la cadira, quant ella passava, ramenant aquelles anques de polina nerviosa. El que en mallorquí de qualsevol banda es diu: una real femella.

L'Amo en Joan, quan l'afinà ho va veure tot d'una ben clar: si aquell cosset no «movia» al seu fill Miquel, ja no hauria força terrenal que el mogués. Ho feu venir bé. La llogà per netejar la botiga. Els observà dia i altre. Setmanes. Mesos. Fins que un dia l'agatà a ella i li digué, en fret, però calent que cremava, en buit, però amb el gavatx sadoll d'un sol argument: «Fes-lo un home. «Maruja», i tot lo nostro serà teu...»

Des de llavors, ella li cobrà molt d'apreci, a n'en Miquel.

L'any vinent es casaren. Però abans passaren per ca'l notari. Clar, era el tracte: l'Amo en Joan feia hereu a n'en Miquel de tot el que tenia i esperava tenir, i aquest, a la vegada, ho deixava tot a na «Maruja», i als fruits d'aquell diguem-li, laboriós, matrimoni.

No tengueren fills, clar. Són mal de fer brostar els empelts de prunera a un tronc de figuera de moro. El blat no neix de paraules, ni d'escriures de notari, ni sols de terra bona: si no hi ha llavor, no hi ha collita. Mai.

La casuística, la providència, el destí, els astres, la lluna, tot, es juntà per posar-li cos que vols, cos que desitges, a na «Maruja». Amb un any enterrà al sogre, i amb un any i set mesos al marit. Del cor, el sogre. D'un mal-mal, en Miquel, dos mesos, llest. Així de ronec, de sensill. En manco de res, ella es veié posseïdora d'un patrimoni ben llepol, no per més acordat manco tant de jorn.

Na «Maruja» va quedar com una dona amb la sogra, doncs la tengué a peu de reina fins a la seva mort, quatre o cinq anys després.

Poc temps esperà ell, a tornar-se a casar. Devers dos anys. Amb un mestre d'obres. Tenguereu dos fills, una hermosura.

Si ara vésseu Son Fangar, no ho coneixerieu, farcit d'apartaments com a caeres. Ara es diu «Urbanització No Sé Quantos». I la botigueta és dels «self-services» més rendables de la zona. A ella li diuen «Doña Maruja», i encara parla foraster. No ha pogut aprendre la nostra llengua, mirau. Frances i angles si que els xapurreja. «No sé lo que me pasa, oye, que se me traba la lengua, con esto del mallorquin...», diu. «Y además, ¿para qué, eh?», diu. Segueix «rumbosa». «Doña Maruja».

FÚTBOL SALA A CA'N PRUNES

Bar Quinramis de Cibat.

Equip del Deresa de Llucmajor, s'hi poden veure un parell d'arenalers.

Equip de Son Gotleu.

Rebeca's de S'Arenal.

FÚTBOL

El Rotlet, primera regional Preferent, va el darrer de tots, amb 6 negatius. S'Arenal l'hi va just davant amb 4 negatius.

Alevins del S'Arenal.

El Marratxí va bé amb 3 positius.

Equip del Son Sardina. Van els primers a la classificació i es ben segur que pujaran de categoria.

Formació d'alevins de Relletgeria Calvo. La majoria de la part forana del Terme de Ciutat. A la fotografia se pot comprovar que manca la bandera dels mallorquins. Que vos han fet els mallorquins amics santjordiers per no posar la seva bandera? Es que voltros no vos hi sentiu mallorquins? Totes les banderes mereixen un respecte, però la nostra sempre ha d'esser la primera!

Infantils del Ca Na Paulina del Coll d'En Rebassa.

L'Espanya de Lluçmajor amb 0 negatius, un equip que va prou be.

Infantils del Ca'n Gaspar del Pla de Na Tesa.

Alevins del Sant Jordi. No van dels primers però això no es cap desgràcia. Allò que és important és participar ¡Coratge i endavant!

SNOOPY

